

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/196

z dnia 3 lutego 2025 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/996 w odniesieniu do akredytacji jednostek certyfikujących i w sprawie sprostowania załącznika VII do tego rozporządzenia

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zharmonizowana certyfikacja w drodze systemów dobrowolnych ma zasadnicze znaczenie dla określenia, czy biopaliwa, biopłyny, paliwa z biomasy, odnawialne paliwa ciekłe i gazowe pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzące z recyklingu paliwa węglowe spełniają wymogi dyrektywy (UE) 2018/2001. Aby zapewnić pewność prawa w odniesieniu do przepisów mających zastosowanie do podmiotów gospodarczych i systemów dobrowolnych, w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2022/996 ⁽²⁾ ustanowiono zharmonizowane przepisy mające zastosowanie w całym procesie certyfikacji.
- (2) Podczas wdrażania wymogów dla państw członkowskich dotyczących akredytacji jednostek certyfikujących zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/996, stwierdzono, że właściwe przygotowanie programów akredytacyjnych przez państwa członkowskie wymagałoby znacznie dłuższego okresu, w związku z czym stosowanie tych wymogów zostało już odroczone o jeden rok rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2024/805 ⁽³⁾.
- (3) Późniejsze prace przygotowawcze podjęte przez państwa członkowskie w celu stosowania przepisów dotyczących akredytacji jednostek certyfikujących wykazały potrzebę poświęcenia dłuższego czasu na przygotowanie i przyjęcie programów akredytacyjnych przez krajowe jednostki akredytujące państw członkowskich, a także wyjaśnienia norm, na podstawie których należy przygotować takie programy. Aby ułatwić właściwym organom państw członkowskich przygotowanie programów akredytacyjnych, należy również wprowadzić obowiązkowy proces oceny pozwalający stwierdzić, czy normy certyfikacji systemów dobrowolnych i krajowych nadają się do akredytacji. Ocena ta powinna stanowić część ogólnej oceny systemów przed ich uznaniem przez Komisję i powinna być przeprowadzana w porozumieniu z krajowymi jednostkami akredytującymi państw członkowskich w ramach koordynacji przez Europejską Współpracę w Dziedzinie Akredytacji.
- (4) Należy również zmienić definicję „jednostki certyfikującej” w art. 2 pkt 14 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/996, aby dostosować jej treść do nowych przepisów dotyczących akredytacji.
- (5) Aby zapewnić ciągłość działania i uniknąć ryzyka zakłócenia rynku certyfikacji, należy przewidzieć okres przejściowy, który będzie mieć zastosowanie do jednostek certyfikujących prowadzących działania w zakresie certyfikacji w imieniu systemu dobrowolnego lub krajowego uznanego przez Komisję do końca okresu przejściowego. Takie jednostki certyfikujące powinny mieć możliwość kontynuowania swoich działań bez konieczności uzyskania akredytacji na podstawie art. 11 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/996 do dnia 31 grudnia 2026 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. L 168 z 27.6.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/996/oj).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/805 z dnia 7 marca 2024 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/996 w odniesieniu do daty rozpoczęcia stosowania art. 11 ust. 1 tego rozporządzenia (Dz.U. L, 2024/805, 8.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/805/oj).

- (6) Ponadto konieczne jest również skorygowanie oczywistego błędu w załączniku VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/996. Wartości dla nawozów azotowych zostały omyłkowo zamienione z wartościami dla nawozów mocznikowych. Należy zatem odpowiednio skorygować te wartości.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić i sprostować rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/996.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów i Paliw z Biomasy,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2022/996 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) »jednostka certyfikująca« oznacza niezależną akredytowaną jednostkę oceniającą zgodność, która zawiera umowę z systemem dobrowolnym lub krajowym uznanym przez Komisję Europejską zgodnie z art. 30 ust. 4–6 dyrektywy (UE) 2018/2001, aby świadczyć usługi certyfikacji surowców lub paliw poprzez przeprowadzanie audytów działalności podmiotów gospodarczych oraz wydawanie certyfikatów w imieniu systemów dobrowolnych lub krajowych z wykorzystaniem ich systemu certyfikacji”;
- 2) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Wymogi dotyczące jednostek certyfikujących i ich audytorów”;
 - b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostka certyfikująca musi być akredytowana zgodnie z normą EN ISO/IEC 17065.

Jeżeli jednostka certyfikująca prowadzi działania w zakresie weryfikacji, korzystając ze swoich zasobów wewnętrznych lub innych zasobów podlegających jej bezpośredniej kontroli, musi ona również spełniać mające zastosowanie wymogi EN ISO/IEC 17029 i EN ISO 14065. Jednostka certyfikująca wykorzystuje do działań w zakresie weryfikacji wyłącznie inne zasoby pochodzące z akredytowanych jednostek, które spełniają mające zastosowanie wymogi EN ISO/IEC 17029 i EN ISO 14065.

Akredytację jednostki certyfikującej przeprowadza krajowa jednostka akredytująca zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008 i obejmuje ona szczególny zakres certyfikacji dobrowolnego lub krajowego systemu wchodzącego w zakres dyrektywy (UE) 2018/2001.

W ramach oceny systemów dobrowolnych lub krajowych zgodnie z art. 30 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy (UE) 2018/2001 Komisja ocenia również, po konsultacji z Europejską Współpracą w Dziedzinie Akredytacji, czy metodyki, zasady i protokoły systemów dobrowolnych lub krajowych nadają się do akredytacji do celów niniejszego artykułu. Wnioski z oceny przydatności systemów dobrowolnych i krajowych do akredytacji włącza się do sprawozdań z oceny technicznej przygotowywanych przez Komisję i przedstawianych państwom członkowskim w ramach procesu uznawania systemów dobrowolnych i krajowych zgodnie z art. 30 ust. 4 i 6 dyrektywy (UE) 2018/2001.

Metodyki, zasady i protokoły systemów dobrowolnych i krajowych, które zostały uznane przez Komisję przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia lub w dniu 24 lutego 2025 r., są oceniane przez Komisję do dnia 31 grudnia 2025 r., po konsultacji z Europejską Współpracą w Dziedzinie Akredytacji, w celu zapewnienia, że nadają się one do akredytacji zgodnie z niniejszym ustępem”;

- 3) art. 28 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:
„Art. 11 ust. 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2027 r.”.

Artykuł 2

W załączniku VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/996 wprowadza się sprostowanie zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lutego 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

W pkt 1.4.1 załącznika VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/996 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku nawozów azotanowych emisje spowodowane neutralizacją nawozów azotowych w glebie wynoszą 0,806 kg CO₂/kg N; w przypadku nawozów mocznikowych emisje spowodowane neutralizacją wynoszą 0,783 kg CO₂/kg N.”.
